

המפה שאחדה את עם ישראל

סיפורו המופלא של הרמ"א מקראקא
– על ענווה, כבוד התורה ואהבת ה'

נירדה

בפולין של לפני 500 שנים,
החורף היה קר ומשלג.

אבל בתוך חדרו של הרב של העיר,
מרן הרמ"א (רבי משה איסרליש),
האור לא כבה לעולם.

הרמ"א עמל יומם ולילה ללמד תורה
ולענות לשאלות של יהודים מכל העולם.

בְּאוֹתָם יָמִים, נּוֹצְרָה בְּעֵינָהּ. לֹא הָיָה
סֵפֶר אֶחָד מְסֻדָּר לְכָל עַם יִשְׂרָאֵל!
כָּל קְהִילָה פָּסְקָה הִלְכָּה קִצָּת
אַחֲרֵת.
הָרַמ"א רָצָה שֶׁנַּעֲבֹד אֶת ה' יַחַד,
כְּעַם מְאוּחָד וְאַהוּב.

אֲנִי אֶכְתֹּב סֵפֶר
לְכָל עַם יִשְׂרָאֵל!

החליט הרמ"א.

במשך שנים ארוכות
הוא אסף את כל ההלכות,
סדר וכתב אותן.

אצבעותיו היו מלאות
דיו, אך לבו היה מלא
בשמחה של מצוה.

רָגַע לְפָנַי שְׁהַסְפֹּר
שְׁלוֹ הָיָה מוֹכֵן,
הִגִּיעַ לְפוֹלִין אוֹרֵחַ
מֵאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל!
"שְׁלוֹם עָלֶיךָ כְּבוֹד
הָרֵב," בֵּרַךְ הָאוֹרֵחַ
הַשְׁזוּף בְּהַתְרַגְּשׁוֹת,
"הִבֵּאתִי לְךָ מִתְּנָה
מִיַּחַדָּת מִהָעִיר צֶפֶת..."

הַאֲוֵרַח הַנִּיחַ עַל הַשּׁוֹלְחָן אֶת הַסֵּפֶר. הָיָה כְּתוּב עָלָיו: "שׁוֹלְחָן עָרוךְ".
מִי שִׁכְתֵּב אוֹתוֹ הָיָה צַדִּיק גָּדוֹל אַחֵר – רַבִּי יוֹסֵף קָאָרוֹ הַקָּדוֹשׁ מִצְפַּת.
הָרַמ"א פָּתַח אֶת הַסֵּפֶר בְּרַעְדָּה שֶׁל קְדוּשָׁה, וְנִדְּהָם מִמָּה שֶׁרָאָה!

רַבִּי יוֹסֵף קָאָרוֹ עָשָׂה
בְּדִיוֹק אֶת מָה שְׁהָרַמ"א
תִּתְכַנֵּן לַעֲשׂוֹת! הוּא סֵדֶר
אֶת כָּל הַהֲלָכוֹת כְּמוֹ
"שׁוֹלְחַן עָרוֹךְ וּמוֹכֵן".
אָבֵל... הָיָה חָסֵר
נֶשֶׁם מִמָּשָׁהוּ קְרִיטִי!

פולין - אשכנז

בארץ ישראל, רבי זסף קארו פסק
את ההלכה לפי מנהגי חכמי ספרד.
הוא כלל לא הכניס לספר את מנהגי
קהלות אשכנז של מדינות אירופה!
הספר שלו לא יכול להתאים
לכל היהודים.

צפת

מה אדם רגיל היה עושה? אדם
שגאווה בלבו היה אומר: "עבדתי כל
קשה! אני הרב הגדול! נדפיס רק
את הספר שלי, ונזרק את שלו!"

אם הרמ"א היה מוציא את הספר שלו, עם ישראל היה נקרע לשנים.
היו נוצרות, חלילה, "שתי תורות"! הספרדים בספר אחד, והאשכנזים
בספר אחר. אבל הרמ"א אהב את ישראל ואת הקדוש ברוך הוא,
יותר ממה שאהב את כבודו בעצמו!

הרמ"א עצם את עיניו
הטהורות וחיק חיוך רחב וקדוש.
הוא החליט לותר!
"אני אגנז את ספרי.
ספרו של רבי יוסף יהיה
הבסיס של עם ישראל!"
הוא הבין שהקדוש ברוך
הוא סבב את הדברים משמים
בהשגחה.

אמר הרמ"א: "רבי יוסף בנה שלחן מוכן וערוך לכלם... אני רק אפרש עליו את המפה!"
הרמ"א לקח את כל כתביו ועשה מהם רק "הערוך" קטנות בתוך הספר הקים. הוא קרא לספרו: ה"מפה".

בזכות מדת הענווה
של הרמ"א, עד היום
הזה – יש לנו תורה
מאוחדת ונפלאה!
בכל ספר "שולחן ערוך"
תמצאו את ההלכות של
רבי יוסף קארו ושל הרמ"א –
מחובקות ומשולבות זו בזו.

צצורת ההרלכני
אוי רבי יאישות בו
לארצ ערמאנו כהרה וקא
וחדרי בגולוה ה' רבו לסלת
ונבה נחמה צאצול עקרון
מירקא צאצאין פירר דעיה
והנחת מנצרה ארזי –
אכל "שולחן ערוך"
ערוך ניקח ש כל רועמזמר
המונה ערוך בקא ומרשיז
אנקוד רבין אל פאר יבמה
תקודת קלא שגדון וקדון
קלוי רמייס ציבכם רמתת
שאכות ומיימי ורניון.
ברוח

וְמָה אֶתָּנוּ?

לְפַעֲמִים אֲנִיחֵנוּ בּוֹנִים אֶרְמוֹן עֵנֶק מְלָגוּ וּמִשְׁקִיעִים מְאוֹד. פְּתָאוֹם, חָבֵר
בָּא מִמּוֹל עִם אֶרְמוֹן דּוֹמָה מְשֻׁלוֹ. הֵיכָר הָרַע לוֹחֵשׁ: "שְׁלֶךְ הַכִּי יָפֶה! בּוֹאוּ נָרִיב שָׁל מִי
טוֹב יוֹתֵר!" הַגְּאֹה רוֹצֶה לְנִצֵּחַ.

מָחָר, כְּשֶׁתִּלְמְדוּ אוֹ תִשְׁחָקוּ עִם חֲבֵרִים בַּכֶּתֶה – תִּזְכְּרוּ אֶת הָרֶמָּ"א וְהַ"מֶּכֶה"!
בְּמָקוֹם לָרִיב, וְתָרוּ וְנָסוּ לְחֵבֶר אֶת הָרַעְיוֹנוֹת שֶׁלָּכֶם לִיצִירָה אַחַת גְּדוֹלָה וּמְאַחֶדֶת.
כְּשֶׁוֹרִי כִלְיוֹ גְּדוֹלָה וּמְאַחֶדֶת. כְּשֶׁמוֹתָרִים עַל כָּבוֹד וְאַגוֹ, הָאוֹר שֶׁל ה' שׁוֹרֶה בֵּינֵינוּ!

תָּם וְנִשְׁלָם שָׁבַח לְאֵל בּוֹרֵא עוֹלָם.